
Záhada je vyřešená. Vědci odhalili, jak vznikla Pravčická

V přírodních parcích po celém světě se mohou začít instalovat nové cedule s popisem vzniku pískovcových bran. Může za to objev ověřený množstvím pokusů, který učinil devítičlenný tým českých vědců vedený Jiřím Bruthansem z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Tým ověřil a v prestižním časopise Nature Geoscience popsal, že klíčovou silou, která brány tvaruje, je tlak v kombinaci s porušením pískovce. Ve skutečnosti jde o to, že za určitých podmínek se pískovcová skála podle vědců chová „inteligentně“. Zbavuje se nepotřebného materiálu, který ohrožuje její stabilitu, a přitom si ponechává nosné prvky. Díky tlaku, který pískovec svou vlastní vahou vytváří, se k sobě semknou zrníčka písku tak pevně, že sníží erozi na minimum. Pokud je ve skále prasklina, tlak se přerozdělí tak, že kolem praskliny je menší. Toto místo pak eroduje rychleji a vytvoří tím skalní bránu. Tým složený z vědců z Přírodovědecké fakulty UK a Akademie věd na výzkumu pracoval tři roky. Co všechno to obnášelo, přibližuje inženýrský geolog David Mašín.

* Jak často se českým vědcům povede takový úspěch?

Moc často ne. Moji kolegové, se kterými jsem se o tom bavil, mi nechtěli uvěřit, že jsme publikovali v Nature Geoscience. Navíc aby během dne přišlo sto reakcí od stanic BBC, ABC, CBC a podobně, to bylo dost nezvyklé.

* Proč jste se bránám začal věnovat?

Začal to hydrogeolog Jiří Bruthans, který studoval jeskyni na skládkovém dolu Stěle. Přitom si všiml, že tam vznikají malé branky. Samy od sebe. On je hrozně přemýšlivý. Normálně by to člověk přešel nebo si řekl, hele dobrý, branka a zase by studoval dál tu hydrogeologii. On to ale vzal do laboratoře a chtěl proces zreprodukovat. Pak sehnal studenty, kteří s tím pískovcem dělali různé pokusy. To chování bylo potěšeno vysvětleno a na to už potřebovali trochu rozumět mechanice. Tak jsem k tomu přišel já.

* Jak takové pokusy vypadaly?

Zatížili jsme pískovcové krychličky desetkrát deset centimetrů. Ty jsme vystavovali různým situacím. V okamžiku, kdy už jsme věděli, jak se materiál chová, tak jsme to vřelili do počítačového modelu. Ten už spočítá celou bránu, kterou si složí z tisíce malých kostiček.

* Jak dlouho trvá, než z krychličky vznikne brána?

To je za pár hodin hotové. V přírodě to ale vzniká třeba sto tisíc let.

* Proč na to před vámi nikdo nepřišel?

Těch teorií vzniku bylo hodně. Vždycky se to vysvětlovalo tak, že je tam puklina a dochází k erozi větrem nebo vodou nebo ke krystalizaci solí. A ono je to všechno pravda. Takže si nikdo nemyslel, že by to bylo nevysvětlitelné. Nicméně nikdo si neuvědomil ten princip, že je to napětí, které zpomaluje erozi a udržuje ten útvar pohromadě.

* Jsou u nás nějaké útvary, ze kterých brána by vznikla?

Na bránu musí být specifické podmínky. Důležitá je puklina, která nejde až nahoru, jinak vzniknou dva sloupy, jako například Prachovské skály. Nedávno jsem byl na Kokošíně a zrovna tam byl takový krásný kus kamene. Na dvou místech podepřený a uprostřed volnější. Tam jsem na něj sáhl a písek se sypal. Když jsem ale sáhl na zatížené místo, tak to bylo úplně pevné. Tam, kde se to sype, se to postupně rozpadne a vznikne z toho branka.

* Uvědomovali jste si při práci, že se jedná o tak významný objev?

Že je to docela mimořádné, si Jirka Bruthans velmi dobře uvědomoval, takže jsme se to snažili držet v tajnosti.

* Jak je možné, že se váš objev tak rychle rozšířil?

Čtyři dny předtím, než slánek vyjde, ho časopis poskytne vytipovaným médiím. Ty dopředu napíší články a udělají rozhovory. Pak je výzkum zveřejněn on-line a okamžitě začnou vycházet ty předpřipravené články. Průlomový slánek vyšel na BBC. Jakmile se to tam objevilo, tak už to byl fofr. Do světa vzniklo padesát příspěvků po celém světě.